

WENST U EEN FIJNE VOORSTELLING

FIGARO
COMP. MARIUS

240' (inclusief pauze en maaltijd)

Comp. Marius opnieuw op TAZ! Na *De Schpountz* in 2012 en *Manon & Jean van Florette* in 2013 palmen ze het Maria Hendrikapark ('t Bosje) in met hun nieuwste voorstelling, *Figaro*.

Comp. Marius speelt *Figaro*, in een gloednieuwe vertaling en bewerking van *De Barbier van Sevilla* (1775) en *De Bruiloft van Figaro* (1784). Deze deel I en II uit de toneeltrilogie van de Franse schrijver **Beaumarchais** is bij het grote publiek bekend geworden in de operaversies van Rossini en Mozart. U kan zich verwachten aan twee brutale, verwarrende, melancholische, muzikale komedies, waarin onbenullige liedjes worden gezongen over belangrijke zaken en grote bombarie wordt gemaakt over kleine:

BARTHOLO: Weer een komediestuk! Weer de één of andere nieuwe onzin!

ROSINE: Dat weet ik niet.

BARTHOLO: Nu, 't is goed. De kranten en de regering zullen ons wreken. 't Is een schandelijke eeuw!

ROSINE: U heeft ook altijd wat aan te merken op onze arme eeuw.

(De barbier van Sevilla, I bedrijf, 3de toneel)

De barbier van Sevilla is heerlijk in zijn intense **vrolijkheid en brutaliteit**. Maar het wordt pas echt interessant wanneer de titelfiguur op het einde van *De bruiloft van Figaro* voor de **crisis** van zijn leven staat:

FIGARO (alleen): Ik heb alles gezien, alles meegemaakt, alles uitgeput... Ik was welsprekend naar de zijde vanwaar het gevaar dreigt, dicht bij verpozing, musicus bij gelegenheid, verliefd bij vlagen van razernij... En nu elke illusie vervlogen is en ik al mijn dwalingen erken, maar al te diep erken, dreig ik mijn grote liefde te verliezen... De crisis van mijn leven is daar!
(*De bruiloft van Figaro*, IV bedrijf, 3de toneel)

Ook het gegeven dat er in beide stukken muziek wordt geschreven, gitaar gespeeld en gezongen, maakt *Figaro* aantrekkelijk:

FIGARO: Ja. Als daar nu mooie muziek bij gemaakt is, dan zullen we wel eens zien, mijne heren, of ik soms niet weet wat ik zeg!
DE GRAAF: Och. Tegenwoordig zingt men wat niet goed genoeg is om gezegd te worden.
(*De Barbier van Sevilla*, I bedrijf, 1ste toneel)

En in de figuur van Figaro ten slotte herkennen we **Beaumarchais** zelf: een held in zijn autonome denken; een meester in ironie en verzet.

ORIGINELE TEKST: *Le barbier de Séville* (1775) en *Le mariage de Figaro* (1778). AUTEUR: Pierre August Caron Beaumarchais (1732-1799). VERTALING EN BEWERKING: Waas Gramser, Kris Van Trier. SPELERS: Evelien Bosmans, Frank Dierens, Waas Gramser, Maaïke Neuville, Koen Van Impe, Kris Van Trier. KOSTUUMS: Thijsje Strypens i.s.m. Dorothée Catry. DECOR: Kris Van Trier, Waas Gramser, Koen Schetske. KEUKEN: Koen Roggen. MUZIEK: Gioacchino Rossini, Wolfgang Amadeus Mozart, Jonas Vermeulen. TECHNIEK: Stevie Van Haver, Dirk Vanreusel. PRODUCTIE: Jeroen Deceuninck. ZAKEN: Eveline Martens. COMMUNICATIE: Gino Coomans

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais werd in 1732 geboren in Parijs als zoon van een horlogemaker. Hij was een Franse schrijver, maar ook een monarchist, uitgever en een wapenhandelaar. Beaumarchais hield ervan om de bevoorrechte klasse in zijn stukken te bespotten en te hekelen. Ironie en verbale humor zijn aspecten die vaak voorkomen in zijn stukken. Zo zijn ook een aantal van zijn stukken een tijd lang verboden geweest. Beaumarchais heeft naast succesvolle werken ook minder succesvolle werken gehad, 'La Mère Coupable' bijvoorbeeld had minder succes dan de voorgaande stukken.

Twee van zijn bekendste werken zijn ***le Barbier de Séville*** en ***le Mariage de Figaro***. Verder was hij ook de muziekleraar van de dochters van koning Louis XVI. Hoewel zijn werken hem het meest bekend hebben gemaakt, staat hij ook bekend om zijn hulp die hij verleende aan Amerika tijdens de Amerikaanse revolutie. Zo speelde hij een belangrijke rol in het leveren van wapens aan de Amerikanen tijdens de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog. Verder

investeerde hij veel geld in het leveren van wapens aan rebellen. Beaumarchais overleed op 67-jarige leeftijd in Parijs.

In het stuk *le Barbier de Séville* helpt Figaro Almaviva de hand van de jonge erfgename genaamd Rosine te winnen. Zo kaapt hij haar weg van haar voogd, de oude Dr Bartolo, die zelf van plan was haar ten huwelijk te vragen. Vanwege de negatieve beeldvorming van de adel, werd het stuk in het begin verbannen. Uiteindelijk werd er toestemming gegeven om het stuk in het openbaar uit te voeren vanwege de overweldigende populariteit aan het hof, waar geheime lezingen van het stuk werden gegeven.

Le Mariage de Figaro speelt zich drie jaar na het einde van *le Barbier de Séville* af. Figaro is inmiddels verloofd met Suzanne, beiden behoren tot het personeel van de Graaf in zijn woning. In de drie jaar dat Figaro heeft bijgedragen aan het huwelijk van de Graaf en Rosine, lijken er twee dingen in de weg te staan van zijn plannen om met Suzanne te trouwen. Zo heeft de Graaf zelf plannen om met Suzanne te trouwen, ook leent Figaro geld van Marcellina. Hij belooft met haar te trouwen als hij het geleende geld niet teruggeeft, wat hem ook niet lukt. Marcellina is uit op wraak en haar man, die zelf wraak wil nemen op Figaro, helpt haar daarbij.

PORTRET VAN COMP.MARIUS, TONEELSPELERS SINDS 1991, GESPECIALISEERD IN OPENLUCHTVOORSTELLINGEN

Het artistieke parcours van **Waas Gramser** en **Kris Van Trier** is sinds 1991 onlosmakelijk met elkaar verbonden, eerst binnen tg STAN (1991-1993), daarna met Guy Cassiers binnen Maten (1994-1996) en vervolgens onder de vlag van de Onderneming (1997-2005), een toneelspelerscollectief/alternatieve productiestructuur waarvan zij de initiatiefnemers waren. De vroegere 'openluchtafdeling' van deze onderneming vaart **in 2006** een onafhankelijke koers en heet sindsdien **Comp. Marius**.

Comp.Marius ontleent haar naam aan de voorstelling die in 1999 werd gemaakt en die om verschillende redenen belangrijk is geweest:

>Spelen in openlucht en op locatie

Met de voorstelling *Marius* werd voor de eerste keer de klassieke theaterzaal verlaten. Sindsdien legt Comp.Marius zich toe op het spelen in openlucht en op locatie. Er werd een nieuwe houten tribune gebouwd en bewerkingen van klassieke teksten worden sindsdien consequent gespeeld langs het water, in parken, op braakliggende terreinen en in oude hangars.

>Brood en spelen

De ontvangst van het publiek bepaalt mede de identiteit van het gezelschap: de spelers zijn steeds gastheer. Met *Marius* werden voor de eerste keer spelen aan brood gekoppeld. Later werd ook bij *Nagras* en bij langere voorstellingen als *de Trilogie* en *Manon en Jean van Florette* een volkse maaltijd aan het publiek geserveerd. Zo wordt toneel aan een belangrijk sociaal gebeuren gekoppeld: samen tafelen.

>Internationaal

Sinds de Franse versie van *Marius* in Nantes (2001), is Comp.Marius ten slotte in het buitenland gaan spelen. Vandaag speelt Comp.Marius meer dan de helft van de voorstellingen in het buitenland en kennen bijna alle voorstellingen hun buitenlandse première.

Tegelijk met deze werking buiten de muren van het klassieke theatergebouw, heeft zich een parallelparcours ontwikkeld in het bouwen van mobiele constructies. Ook wordt er gewerkt aan een reeks 'kleine ondernemingen' die snel op te bouwen en overal te spelen zijn, zo by *De Sunshine Boys* en *Kleine Ondervraging* in bejaardentehuizen en parochieuzalen. In 2009 ontdekt het gezelschap het luisterspel en ontwikkelt het een reeks luisterspelen: *Allen die vallen* en *Charmsluistercycli*.

